

Kvinde maatte slæbe hende frem. Det er ikke blevet afkræftet derved, at det paagældende Vidne ikke var noget heldigt Vidne. Jeg vil i øvrigt sige, at det, at dette Vidne har været i Slagsmaal 18 Gange, betyder vist ikke saa meget, paa de vestindiske Øer, at være i Slagsmaal derovre betyder vist ikke det samme som at være i Slagsmaal herhjemme.

Formanden: Tiden for en kort Bemærkning er udløbet.

Moltesen: Man skulde tro, at den højtærede Finansminister hørte til l'ancien régime efter de Udtalelser, han kom med. De er en Embedsmands Indberetning. Ja vel, men saa har vi her i Folketinget Ret og Pligt til at fremdrage de private Folks Indberetninger. Den højtærede Finansminister ved slet ikke, om vi ikke har mange flere Vidner end den gamle Neger — som for Resten er meget yngre end den højtærede Finansminister, nemlig 54 Aar. Jeg har mange flere; jeg har kun een Gang citeret denne Mand, og jeg har mangfoldige andre Vidnesbyrd.

Finansministeren (Brandes): Det ærede Medlem sagde, at jeg tilhørte l'ancien régime. For lidt siden var det ham, der anbefalede mig en Art oplyst Enevælde overfor de vestindiske Øer. Det synes jeg dog mere smager af l'ancien régime end det, jeg har sagt. Naar det ærede Medlem behrejder mig, at jeg har holdt mig til de Indberetninger, som foreligger, synes jeg ikke, han har Ret deri. Jeg maa dog som Minister være nødt til at benytte Embedsmændenes Oplysninger overfor mig, hvad skulde jeg ellers benytte? Men jeg har aldrig bestridt, at det ærede Medlem havde baade Ret og Pligt til at benytte Udsagn og Vidnesbyrd, der fremkommer overfor ham, ogsaa Vidnesbyrd fra Negere, i en hvilken som helst Alder de nu maatte befinde sig. Jeg vil her kun sige, at det ikke var mig, der kaldte den Neger gammel; det var det ærede Medlem, der sagde, at han havde et Brev fra en gammel Neger; jeg har for Resten aldrig nægtet, at jeg ikke hørte til de unge.

Overfor det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen) skal jeg bemærke, naar han atter nævner den Historie med Konen, der er faldet om og død paa Gulvet, at denne Begivenhed, hvis den er sand, indskrænker sig dertil, at en meget syg Kvinde i Dødskrampe er faldet ud af Sengen og er død; men paa Hospitalet er

der ingen anden, der ved noget om den Historie, end den Kvinde, der optraadte som Vidne, Maria Edwards, og hun er virkelig et højst uheldigt Vidne, for hun har ikke alene været i Slagsmaal, men hun har været straffet baade for Hæleri og Tyveri, har været i Tugthuset o. s. v. og er saaledes et af den Slags Vidner, som man her i Danmark ikke anser for særlig heldige. Ogsaa jeg har læst den Indberetning fra Hr. Olsen til Ædruelighedskommissionen, og jeg finder ikke, den er saa rystende, som det ærede Medlem finder. Jeg har set saadanne Udtalelser mange Gange, ogsaa for mange andre Landes Vedkommende, og det kan efter min Mening ikke nytte, at vi her i Tinget vil fremstille de vestindiske Forhold som enestaaende og som noget, der ikke findes andre Steder i Verden, og raabe højt op om, at der nu skal skrides til Reform, saaledes at man skaber et Paradis ud af en Ørken. Det er ikke muligt. Saa vidt jeg kan se — noget Selvsyn har jeg ikke at støtte mig til, og jeg tror oprigtig talt ikke, at jeg faar Lejlighed til at skaffe mig det — skønner jeg ikke rettere end, at adskillige Folk derovre lever under almenmenneskelige, højst sørgelige Vilkaar, som findes i Vestindien ligesom alle andre Steder i Verden.

Øvesen: Jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem fra Varde (S. Sørensen) ikke helt igennem fandt sig tilfredsstillet ved mine Udtalelser, men han kan dog aldrig komme bort fra, at det, han slog til Lyd for, er netop de Krav og Ønsker, som er fremsatte tidligere, og som han og de, som stod sammen med ham, har været imod. Disse Ønsker har været fremsatte af forhenværende Trafikminister Svend Høgsbro og af Claudi Westh, og fordi det ærede Medlem ikke har nævnt disse Navne i sit Foredrag forleden Dag, kommer han virkelig ikke bort fra det, som de tidligere har sagt, og som han nu giver sin Tilslutning.

Den højtærede Trafikministers Udtalelser var mig noget uklare. Han sagde, at han vilde tage under Overvejelse, hvad der var fremkommet fra det ærede Medlem fra Vardes og fra min Side angaaende et Dige ved Gødelen. Javel, men jeg sagde netop udtrykkelig i mit Foredrag, at det kun var et enkelt Skridt. Der var flere Steder, man trængte lige saa haardt dertil, og i saa Henseende var det, jeg slog til Lyd for, at de maatte nyde den samme Hensyntagen — særlig de 39, som for længe siden har indgivet et Andra-